

flaget ikke og i Virkeligheden er affattet i en tidligere Periode — fortrinsovis har holdt sig til et Materiale og Erfaringer, der hidrøre fra en noget ældre Tid. Det er ganske vist, saaledes som det er paaberaabt i Motiverne, at det er den franske Lovgivnings Principer, som her ere benyttede, hvilke Principer ere gjennemførte i ikke saa andre Love ikke blot hos Nationer af romansk Oprindelse, der ofte slutte sig til den franske Lovgivning som deres Moderlovgivning, men ogsaa hos andre Nationer. Man har altsaa i Lovudkastet fulgt den franske Lovgivnings Grundprincip, at Enhver kan ganske simpelt blot ved en Anmeldelse tage Patent, hvorpaa Afgjørelsen af, hvorvidt dette Patent bør sættes ud af Kraft, bliver et senere Spørgsmaal, som afgjøres af Domstolene, og som i det Væsentlige bringes ind for disse af den Privatmand, der af praktiske Grunde ønsker, at Patentet ikke maa anvendes. Dette Princip er som sagt trængt ind i forskellige Staters Lovgivning, men der har i den seneste Tid været en Standsning paa dette Punkt med Hensyn til den franske Systems Udbredelse, ganske som der har fundet et Omflag Sted med Hensyn til den Bevægelse, jeg før talte om, nemlig Afstøffelsen af alle Patenter overhovedet. I den senere Tid har man erkjendt de Ulemper — ved Siden af enkelte Fordele —, som ere forbundne med denne Afgang for Enhver, der vil have Patent, til uden videre at faae det ved en simpel Anmeldelse, saaledes at den, der kommer først, faar Patentet uden Forundersøgelse, og uden at der gives dem, der ere interesserede i, at uhjæmlede Patenter ikke udstedes, Afgang til at modsætte sig det. Ved en Overveelse paa den ene Side af den franske Lovgivning og paa den anden Side den amerikanske, som kjender en Forundersøgelse, og den engelske som kjender en Ofsentliggjørelse af Begjæringen, hvorved der gives de der interesserede Leilighed til at gjøre Indsigelse mod Patentets Meddelelse, naar den efter deres Mening vilde være urigtig, er Udvalgets Flertal kommet til det Resultat, at vi maatte anse det for betænkeligt at tilraade Thinget at adoptere det franske Princip, som foreligger i Udkastet. Vi maatte finde afgjørende Betænkeligheder ved, at Patenter saaledes kunde erhverves af Enhver, der ansøgte det, blot ved Sagtagelsen af den Fremgangsmaade, som Loven opstiller, med den Virkning, at kun en Dom kunde tilintetgjøre Patentet — Noget, som kunde tage lang Tid og volde megen Udgift —, en Regel altsaa, som kunde nødvendiggjøre Sags Anlæggeelse ved hvilken som helst af Landets Underdomstole, som ikke har særlig Evne til at behandle slige Sager, og som kunde medføre Appel i flere Instanser, i hvilken Mellemtid jo Patentet stod ved Magt. Spørgsmaalet var da, om vi skulde tilraade Lovforslagets Foranstaltelse, eller om man kunde foreslaa en anden Vej. Den Vej, som her er foreslaaet, er i det Væsentlige hentet fra et tydsk Udkast, som har

benyttet de engelsk-amerikanske Erfaringer. Det er blevet overført i danske Former; jeg vil ikke paa nogen Maade give det Udseende af, at vort Forslag er mere selvstændigt, end det er. Det er som sagt i flere Hovedtræk hentet fra et Udkast, som er udarbejdet af en Kommission, som har været nedsat af en Forening af tydske Ingeniører; dog have vi af Grunde, som ere antydede i Motiverne, ikke dristet os til at gjøre noget Forslag til Gjennemførelsen af det Princip, der er anerkjendt i det tydske Udkast, at de, der tro, at have Krav paa Patent, skulle kunne bringe dette Spørgsmaal, om Betingelserne for Patents Erhvervelse ere tilstede, ind for Domstolene. Det tydske Udkast henviser disse Spørgsmaal til den eneste fælles tydske Domstol, der for Tidelivet eksisterer, nemlig Handels-Hofretten i Leipzig, Tydsllands øverste Handelsret, som gjælder for hele Landet, og som residere i Leipzig. Man har tænkt sig — det er jo en dristig Tanke —, at enhver Mand i det store tydske Rige, som tror at have Krav paa Patent, kan søge den Autoritet, som skulde prøve hans Ret til Patentets Meddelelse for den tydske Overhandels-Ret og der faae Dom for, hvorvidt Patentet tilkom ham eller ikke; men forinden skulde der finde en Undersøgelse Sted, hvis Resultat meddeles den, der begjærer Patent. Det Nærmere skal jeg ikke gaa ind paa, men jeg har villet udtrykke mig fremhæve dette, at vort Forslag paa ingen Maade er originalt, hvad der jo ikke heller let kan være Tale om i en Materie, der er saa gjenarbejdet som denne, det ligger overmaade nær; det er kun Tankens nærmere Formulering, hvorpaa det kommer an. Vi have, som bemærket, ikke optaget i vort Forslag nogen Afgang til Domstolene for Patentsøgere; men vi ere ganske vist ved det tydske Forslags Ordning i saa Henseende ydeligere bleve afholdte fra at tilraade Lovforslagets Henvisning af Spørgsmaalet om Patenters Gyldighed til Domstolene, hvorefter Sagen skulde kunne anlægges ved de sædvanlige 100 Underretter. Naar man i Tydskland har villet give Patentsøgere en saadan Afgang til en Domstol, har man jo ogsaa bestemt, at Sagen skulde indaanes for denne ene Domstol, som havde udelukkende Kompetence i saadanne Sager, og som havde Afgang til at skaffe sig fornøden teknisk Hjælp til disse Spørgsmaals Løsning. Forskjellen imellem Regeringsforslaget og Udvalgsflertallets Forslag er væsentlig den, at det efter Flertallets Forslag ikke bliver Domstolene, som i ethvert Tilfælde skulde sættes i Bevægelse for at hindre Gyldigheden af det Patent, som Enhver kan skaffe sig, naar de formelle Betingelser ere tilstede, men at der skal finde en Forundersøgelse Sted, inden Patentet kan udstedes. Nu vide vi meget godt, at det Materiale, som her er Tale om, som er opsamlet i de forskellige Lande, er saa stort, at man ikke her i Landet kan vente at finde Mænd, som ikke skulde kunne begaa en eller anden Feil